

THE PUZZLE OF HORROR | DOOR CÉLINE VON KNOBELSDORFF

Posted on 2. November 2020

Kennis is wanneer de schijn van toeval het licht van de waarheid ziet.

Een standpunt van Céline von Knobelsdorff.

Achter politieke, economische of andere systemen gaan mensen schuil. Het loslaten van het idee van het systeem is de volgende stap om meer impulsen te geven aan de kracht van het individu. Iedereen is hier bedoeld, iedereen kan bijdragen aan het tegengaan van het schadelijke door middel van persoonlijke nieuwe acties in het dagelijks leven. Wat niet goed voor ons is, heeft onze actieve bekering nodig. En door deze innerlijke ommekeer zullen we in staat zijn om nieuwe verbindingen te leggen met andere mensen: een gemeenschap die gebaseerd is op samenhang, niet op controle, die organische groei respecteert in plaats van het goedkeuren van onomkeerbare nevenschade in waanvoorstellingen.

Iedereen die gelooft dat deze planeet toevallig is ontstaan en dat gelukkige omstandigheden, of het nu religieus of wetenschappelijk is, het antwoord zijn op de vraag hoe zo'n rijkdom aan leven, inclusief onze soort, tot stand is gekomen, hoeft nu niet verder te lezen.

Een aanzienlijk deel van de wereldbevolking, waaronder de bevolking van ons land, gelooft niet langer dat het hier gaat om eerlijke bedoelingen om een oplossing te vinden, dat de vele verschillende wereldwijde gebeurtenissen die zich naast de pandemische gebeurtenissen opstapelen, zich op dit moment voordoen, zonder enig verband en puur toevallig. Net als ik zitten deze mensen in een berg van ontelbare puzzelstukjes zonder enige buitenverpakking. Er is geen sjabloon van het totaalbeeld, wat nuttig zou zijn voor het in elkaar zetten van de afzonderlijke stukken, noch zijn er instructies, maar alleen het groeiende inzicht dat dit een complexe 3D-puzzel is.

Tot een paar maanden geleden was ik een overtuigd onwetende van politieke zorgen: "Laat ze hun eigen ding doen, ik heb er toch geen invloed op...". Ik ben er niet trots op. Aan de andere kant: ik richt me nu op het voor de hand liggende met een heel persoonlijke noot, een heel andere intellectuele diepgang, een onmiskenbaar gevoel voor luie vlekken en een bewezen moedig hart: "Dit zijn allemaal gewoon politieke trucjes die een virus als een hangmat nemen om ...".

De enorme angst voor de waarheid

Ja, "Om wat te doen, precies, om wat te doen, precies?" Ik heb het woord "eigenlijk" uit mijn woordenschat verbannen omdat het een term is die het ontduiken van de waarheid bevestigt. Er is ook geen "Eigenlijk ben ik zwanger..."

Als we echter alleen ons gezond verstand gebruiken, zullen we niet in staat zijn om te krijgen wat het echte werk probeert te verbergen. We moeten op onze neus vertrouwen voor het onaangename, dat er iets groots in de lucht hangt, zelfs zonder dat we erdoorheen kijken of het volledig over het hoofd zien, zonder dat we het er rustig mee eens zijn: "Oh, nou, dan is het logisch voor mij." Dat kan niet. Want de waarheid die zich aan ons openbaart als we ons realiseren dat de schijnbaar willekeurige menselijke misdrijven individuele stukjes van een gigantische puzzel zijn, roept een werkelijk enorme angst op. Deze angst is onze echte vijand, omdat het ons verhindert de puzzel op te lossen. We vermoeden wat we zouden kunnen zien en voelen ons tegelijkertijd onoverkomelijk overweldigd.

Hier helpt de geest ons snel en bevrijdt ons van de emotionele afgrond die naar ons stinkt, verveeld van onze inactiviteit om het op te nemen. De geest gokt snel: "Oh, dat is onmogelijk, het kan niet waar zijn, het is allemaal fantasie of toeval. We kennen deze aanmoediging waarschijnlijk al in minder verstrekkende persoonlijke beproevingen, dus het is begrijpelijk dat we niet aarzelen als hij ons zijn redding uit het ondoorgrondelijke aanbiedt.

Stiekem weten we echter: we hadden "eigenlijk" verder en beter moeten kijken, want iets heeft dringend onze aandacht nodig.

Hoger perspectief - meer inzichten

Ik heb al tientallen jaren geen televisie meer gehad, maar ik moet nog steeds GEZ-kosten betalen... Maar dat is een andere zaak. Ook ik ben verleidelijk als het maar een druk op de knop is om te ontsnappen aan de last van de dag, een interpersoonlijk conflict of een moeilijke beslissing. Ik ken mezelf, dus ik heb geaccepteerd dat ik alleen op deze rigoureuze manier consequent kan worden gereguleerd.

De winst: in plaats van het aanbod voor mij te laten beslissen, controleer ik sindsdien mijn echte interesse en ga ik gericht op zoek. Toegegeven, het gebeurt vaak op wonderbaarlijke wijze dat ik berichten tegenkom die ik niet zocht, maar die toch deel uitmaken van het verhaal - niet altijd op het eerste gezicht. Gedurende een lange periode heb ik gretig gebruik gemaakt van veel waardevolle kennis op openbare kanalen, gefundeerde documentaires die kritisch omgaan met onderwerpen die mij in mijn dagelijks leven direct raken en die steeds vaker mijn vragen beantwoorden: "Wat zit er achter dit alles en waar leidt dit alles ons nog steeds naartoe?"

Bij elk verslag werd een stukje van de puzzel toegevoegd, maar in de groeiende berg kon ik niet duidelijk zien of alles met elkaar in verband stond. Misschien zijn het wel verschillende puzzels die apart geïnterpreteerd moeten worden... Het heeft een tijdje geduurd voordat mijn intellectueel gebonden blik van de individuele inzichten naar een hoger perspectief slingerde. Toen ik mezelf toestond om met de ogen van het bewustzijn naar de afzonderlijke stukken te kijken, onthulden de verbanden zich niet alleen aan mij, maar leerde ik ook dat mijn angst voor en twijfels over de waarheid slechts drempels waren die ik kon overwinnen. Was het de intelligentie van het leven, die geïnteresseerd is in zijn eigen behoud, die mij rustig, maar toch zo feilloos had geleid, uitgedaagd en gepromoot?

Of ze nu weer religieus of wetenschappelijk geïnterpreteerd zijn, het waren geen toevalligheden - noch mijn documentaire bevindingen, noch de inhoud ervan, noch de onderlinge verbanden, die steeds duidelijker herkenbaar werden.

Met deze kleine selectie van eigenlijke documentatietitels geef ik aan de ene kant een reflectie van het scala aan onderwerpen, en aan de andere kant leg ik een praktisch georiënteerd pad uit voor die nieuwsgierige mensen die hun eigen mening willen vormen of hun horizon willen verbreden:

"Man - een overschatte soort", "Verlies van de nacht - wereldwijde lichtvervuiling", "Microplastics in de zee", "De afhankelijkheid van kunststoffen", "De exploitatie van de oerbossen", "Generatie-smartphone", "Is de digitale generatie een zieke generatie?", "Altijd genetwerkt - Als het brein overspannen is", "Bewaakt - Zeven miljard in zicht", "5G-netwerk": Wij proefkonijnen", "Hoe ziet de kunst van de toekomst eruit", "De

vierde industriële revolutie", "De onstuitbare opkomst van Amazon", "Starbucks ongefilterd", "BlackRock - De griezelige macht van een financieel bedrijf", "De adviseurs van de rijken en machtigen", "Groei, wat nu?", "Tijd is geld", "Afschaffing van contant geld", "Dark Net", "Profiteurs van de angst",

"Big Pharma - De almacht van bedrijven", "Tegen de muur - het raadsel van de burn-out, de overspannen samenleving", "Depressie - een ziekte veroverd de wereld", "De uitgeputte samenleving", "Niet meer snel - meer zelfbepaald leven", "Leraren aan hun grenzen": Het dagelijks leven in de Duitse klaslokalen", "Ons brein is wat het eet", "De grote suikerleugen", "Zoete verleiding: Hoe krachtig is de suikerlobby", "Generatie kortzichtigheid", "Slapen ten koste van alles", "De grote drukte", "Drugsdealers als helpers in nood?

"The Tricks of the Food Industry", "Our Daily Poison - How the Corporations Poison our Food", "Dangerous Endocrine Disruptors", "Fat and Now"? ", "Anorexia als concurrentie", "Leugens en waarheden over genetische manipulatie", "Gevaarlijke pesticiden: Miljarden dollars voor Duitse bedrijven", "De Bio-Lie", "Helena: De Kunstmatige Intelligentie", "Transhumanisme - De volgende evolutionaire stap" of "Subcultuur Transhumanisme: Upgrade van het lichaam" of "Eeuwige Jeugd - Homo Digitalis",

"Minimalistisch leven - Minder is meer", "Water vanuit het perspectief van de moderne wetenschap", "Water", "Kwantumcommunicatie", "Epigenetica - Zijn we genen of milieu?" of "Epigenetica: Hoe worden we wat we zijn" of "Het gen - Waarom we zijn, hoe we zijn en hoe we beslissen wie we zullen zijn", "Onze bossen - De taal van de bomen", "Het creatieve universum", "Slapen ...", "De piramide leugen" ...

U wordt uitgenodigd om uw vondsten aan deze lijst toe te voegen. Dit zal onze puzzel helpen om een geheel te worden.

De puzzel van de horror

Krijg je eigen beeld van de verbindingen, mits je nog steeds geen toevallige parallele ontwikkelingen ziet in deze schijnbaar wilde mengelmoe. Voor mij is het een wereld die zich hardnekkig vastklampt aan het principe van controle, in de toekomst niet meer - zoals eeuwen geleden - via onteigening en dreiging van de

hel, maar via de aanhoudende verzwakking van onze natuurlijke lichaam-geest-ziel verbinding en de welverdiende voordelen van de massale digitalisering van het dagelijks leven.

Ik voel de schaamteloze en onethische overschrijding van alle grenzen in het rijk van het leven als een bevriezende rilling, en ik zie mijn geest verbaasd met open mond: "Dit alles is mogelijk? Chipimplantaten als voordeursleutels zien er uit als leuke merchandisingartikelen, die ons uiteindelijk in precies hetzelfde soort speelgoed veranderen. Onze kortzichtige, onbezonnen aanmoediging maakt de weg vrij voor het begin van een vierde industriële revolutie, het blinde geloof in de exclusieve voordelen van de kunstmatige intelligentie en de verleidelijke visie op het transhumanisme, die al in gang is gezet, met ons hoofd door de muur naar de onsterfelijkheid.

De twee kanten van de puzzel

Toen ik een paar weken geleden met een filmmaker sprak over narcisme - als een collectief en individueel fenomeen - en we spraken over economische systemen, gezondheidssystemen, politieke systemen, maakte hij me bewust van iets heel belangrijks: achter elk systeem zitten mensen. We hebben het snel over "de economie", "de politiek", en we merken niet eens wat dergelijke uitingen emotioneel achterlaten.

Het is een gevoel alsof David voor Goliath staat, een reusachtige man, waar je je toch niet tegen kunt verzetten, dus het is beter om hem niet tegen te werken. Zichzelf organiseren, ook al heeft men een wrok, om misschien buitenspelse gunstige sluiptwegen te gebruiken voor eigen voordeel en zich te laten afleiden van de wrok door snel veranderende geneugten, waren voor een vrij lange tijd functionerende vormen van bedrieglijke acceptatie - een goede voedingsbodem voor "het eigenlijke" en "toevalligheden".

Door de clustering van mensen die bijvoorbeeld onze economie of politiek verplaatsen naar objectieve algemene termen als "de economie" en "de politiek", ontkoppelen velen zich van het hebben van een aandeel in de economie. Zij onttrekken zich hieraan hun deel van de persoonlijke verantwoordelijkheid. Wat zou er kunnen worden bereikt als individuen rustig omgaan met investeringen in plaats van zich opzettelijk in de concurrentiestrijd met de consument in de schulden te steken? Wat voor goeds zou het voor individuen doen als ze het internet zouden gebruiken om onze politieke verwickelingen te

onderzoeken en tegelijkertijd hun vermogen om tot een gezonde beoordeling te komen van belangrijke vragen over hun leven en hun positie in hun land - en in deze wereld - te komen?

Als systemen in een dergelijke situatie terechtkomen, is dat alleen maar omdat mensen ze hebben gecreëerd, mensen die ooit kinderen en jongeren waren, die ouders hadden en in een bepaalde omgeving werden opgevoed. Ze zijn niet geboren zoals ze zijn geworden. Ze hebben ervoor gekozen om hun potentieel op deze manier te leven. Dit is wat we moeten aannemen als we niet willen praten over op afstand bediende robots. We hebben allemaal geholpen om mensen in posities te brengen die ze op deze manier gebruiken.

Het kan u begrijpelijkerwijs irriteren of verontwaardigen als u het gevoel heeft dat mijn verklaring mede verantwoordelijk is voor het gedrag van politici die hen nooit gemogen hebben. En natuurlijk heb je ze niet gekozen of geadviseerd om dit ambt te bekleden. Maar zoals we nu kunnen zien, is er veel mogelijk wanneer de persoonlijke comfortzone een gevangenis wordt, wanneer de vanzelfsprekende feiten van ons dagelijks leven ons een marathon, een martelaarschap van beperkingen, aanpassingen opleggen. Er is veel mogelijk als we eindelijk onze oren durven geven aan het bewustzijn op het hogere perspectief en een stem geven aan wat we al lang in ons dragen als vermoedens, die ons vaak genoeg in innerlijke spanningen hebben gebracht door onze terughoudendheid.

Er is veel mogelijk als we in schijnbaar willekeurige gemeenschappen de kracht vinden om verder te gaan dan onze angsten, onze twijfels, om de puzzel samen af te maken en van daaruit naar de oplossingen te kijken. Er is veel meer mogelijk als we het grote geheel onder ogen zien, wetende dat dit ook door mensen is gedaan en niet door iets waar we geen deel aan hebben.

We maken deze puzzel niet af omdat hij ons lot laat zien, maar om daarin de sleutels te vinden tot onze zelfbeschikking, de vrijheid van iedereen, ons recht op een leven dat verbonden is met de hoogste intelligentie. Velen bevinden zich op dit moment, om deze reden, omdat het bevrijden van machteloosheid en lang gekoesterde wrok veel onbenutte, waardevolle mogelijkheden ontsluit. Moed voor de waarheid, moed voor persoonlijke integriteit, liefde voor deze wereld en voor de mensen, respect voor het leven en

het irrationele, onbegrijpelijke grote geheel - dit wervelt ook vele nieuwe stukjes van de puzzel op uit de modder van het vergeten en scherpt onze natuurlijke instincten, onze intuïtie, aan.

De horrorpuzzel is maar één kant van de medaille. Velen sleutelen al aan de andere kant als hun bedoelingen groeien.

We oefenen om krachtig te zijn

Als we de geluidsbarrière van de notie van onaantastbare "systemen" in onze gedachten doorbreken, hebben we te maken met een - weliswaar zeer grote - verzameling mensen die door hun gebrek aan integriteit verleidelijk zijn geworden voor mogelijke vervangende bevredigingen en wangedrag. Het beheersen van anderen is een krachtig doel, maar zelfs de manier om daar te komen, met zijn vele mogelijkheden om invloed uit te oefenen, is geplaveid met een ijspray op de wonden van al diegenen die uit hun integriteit zijn gebroken om dit te doen. Hun wonden kunnen worden gezien als onze kansen.

Laten we altijd onthouden dat dit mensen zijn waar we ons ook als mens tegen kunnen verzetten - met onze gezonde eigenliefde, met het consequente behoud van onze heilheid, die onze relatie tot ons eigen lichaam omvat, het zeer intelligente supra-rationele functioneren ervan en tot onze gevoelens, onze intuïtie als brug naar de kennis van het leven zelf en onze relatie tot de natuur, deze aarde, als basis en deel van ons bestaan met al zijn onvoorspelbaarheid en wonderen. Ieder van ons is een belangrijk onderdeel van het tegenwicht in een overmaatse schaal in de manier waarop we ons leven leiden, wat we consumeren, hoeveel van wat er wordt aangeboden we kiezen voor ons levensonderhoud, ons welzijn, onze gemeenschap.

In een voetbalwedstrijd heeft elke speler een tegenhanger aan de andere kant in zijn of haar functie. Laten we ons ook de mogelijkheden van ons beïnvloedings- en veranderingspotentieel voorstellen: van persoon tot persoon. We staan niet toe dat het doel aan onze kant landt.

Zo kunnen we het gebruik van onze smartphones drastisch verminderen, zowel om ons lichaam meer te beschermen tegen straling als om minder gegevens te onthullen, om ons fundamenteel te bevrijden van een

verleidelijk medium en om de keuzevrijheid te ervaren in schijnbaar onbelangrijke zaken in het dagelijks leven: minder apps, minder behoefte aan gebruiksvolume, geen interesse in 5G, geen nieuw gsm-contract, geen upgrade, enzovoort. Zoals ik al zei: Denk altijd van persoon tot persoon, want ook ik ken de valkuil:

"Wat maakt het uit of ik een klein lichtje ben en geen behoefte heb aan 5G?

Laten we eens kijken naar andere mogelijkheden voor reductie, die ook schadelijk zijn voor ons en voor de wereld - hetzelfde geldt hier: De wereld, wat is dat? De natuur, de dieren, de planten, de mensen... - zijn:

- Vermindering van suiker, van kant-en-klare maaltijden, van fastfood, van het eten tussen de maaltijden in de auto,
- Vermindering van het aantal farmaceutische producten dat kan worden vervangen of aangevuld met een gefundeerd holistisch medisch consult met alternatieve methoden,
- Vermindering van de snelheid,
- Vermindering van de beschikbaarheid (in het recreatiegebied als trainingsveld),
- Vermindering van irrelevante informatie of informatie die niet constructief of nuttig is,
- Vermindering van verpakking en elektriciteit ...

Iedereen begint met iets wat op zijn minst van invloed is op wat ze gewend zijn. Dat is prima en ziet eruit als een training. In ieder geval creëert reductie afstand tot (onbewuste) routines en dus ruimte om een nieuwe keuze te maken, een bewuste keuze. En dat betekent dat we ons op een heel reële en pragmatische manier moeten verbinden met de macht die ons is gegeven om persoonlijke verantwoordelijkheid te nemen, om die te gebruiken. Het verminderen van wat ons in iets probeert te trekken, waar we het spoor bijster (moeten) raken, creëert tijd en openheid om om te gaan met wat ons helpt om in harmonie met onszelf te zijn en te blijven.

Inspiratie voor de nieuwe puzzel

"Onze diepste angst is niet dat we ontoereikend zijn.

Onze diepste angst is dat we onmetelijk krachtig zijn.

Het is ons licht dat we vrezen, niet onze duisternis.

We vragen ons af: Wie ben ik om helder, mooi, getalenteerd en fantastisch te zijn?

Wie ben jij niet?

Je bent een kind van God.

Jezelf klein houden dient de wereld niet.

Het heeft niets te maken met verlichting als je jezelf kleiner maakt zodat anderen om je heen zich niet onzeker voelen.

We zouden allemaal moeten schitteren als kinderen.

We zijn geboren om de glorie van God in ons te realiseren.

Het zit niet alleen in sommigen van ons; het zit in ieder van ons.

En als we ons eigen licht laten schijnen, geven we onbewust toestemming aan andere mensen om hetzelfde te doen.

Als we ons van onze eigen angst hebben bevrijd, bevrijdt onze aanwezigheid anderen volledig uit zichzelf" (1).

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Fotobron: PhotoStockPhoto / shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK